

[Ståhr Johansen.]

reglementer er både nødvendige og naturlige. De små virksomheder ledes på en helt anden måde, og derfor har man dels i lovforslaget sat en grænse ved virksomheder, som kun beskæftiger indtil 3 arbejdere, dels i udvalgets bemærkninger fremhævet det hensyn, man mener administrationen bør tage overfor de mindre virksomheder. Disse har jo mange vanskeligheder at kæmpe med, og det kan i hvert fald ikke være hensigten med en lovgivning som denne at vanskeliggøre de små virksomheders konkurrenceevne.

Jeg vil også fremhæve, at losningsarbejdet fra skibe er draget ind under loven. Det er her naturligt at gøre opmærksom på, at der har været visse vanskeligheder med hensyn til spørgsmålet om, hvem der her skal have tilsynet. Det er således, at alt, hvad der vedrører skibe, hidtil har hørt ind under skibstilsynet, men det er naturligt, at losning falder ind under arbejds- og fabriktilsynet. Der kan imidlertid komme vanskeligheder i grænsetilfælde, og der kan komme vanskeligheder af anden art, så det er et spørgsmål, om det er praktisk at have en sådan deling. For statsbanernes og privatbanernes dampkedler har man et særligt tilsyn, og for trykluftbeholdere har man også et særligt tilsyn. Det er derfor ganske naturligt, at socialministeren har adgang til at afgøre, om det er mest hensigtsmæssigt og praktisk at lægge visse områder ind under andre tilsyn, og jeg vil gerne understrege, at dette gælder for losningsarbejde, som det f. eks. gælder for privatbanernes og statsbanernes lokomotiver. Det er en lettelse, at der nu gives større mulighed for at få det mest hensigtsmæssige tilsyn.

Iøvrigt er der som sagt ingen grund til at gå yderligere i detaljer, for selvom man i udvalget gennem årene har diskuteret og gennemgået mange andre områder meget grundigt, er situationen, som jeg sagde i min indledning, og som de andre ordførere understregede, den, at der nu foreligger et ændringsforslag fra de udvalgsberettigede partier med en enig indstilling til det høje folketing. Det er mit håb, at det gennem det lange arbejde, som har været udført i udvalget, er lykkedes at finde frem til en ordening, som, selvom ikke alle kan være

helt tilfredse med den, alligevel er en ordening, som er tilfredsstillende for dem, der arbejder i vort erhvervsliv. Jeg håber også, at forslagene tager et sådant hensyn til det praktiske liv, til den moderne produktion, at lovene ikke vil stille sig hindrende i vejen for produktionens naturlige udøvelse, og at der samtidig opnås en beskyttelse mod den moderne tekniks farer, at de mennesker, der er beskæftiget i virksomhederne, får en sådan beskyttelse, at deres sundhed ikke bliver angrebet til skade for dem selv og til skade for det samfund, de tilhører.

Det er jo et betydningsfuldt område i vort samfund, som drages ind under disse love, og det har også været interessant under udvalgsarbejdet at høre de forskellige organisationers indstilling til problemerne. Jeg synes, der er grund til, når vi nu står ved vejs ende, at understrege den hjælp og den forståelse, vi har mødt fra samtlige organisationer, som vi har haft lejlighed til at forhandle med, og som har haft foretræde for udvalget.

Jeg kan helt — det vil jeg gerne have lov til at sige til slut — dele det håb, som udvalgets ærede formand gav udtryk for, idet han sagde, at den omstændighed, at der er enighed om disse love, vil betyde, når de skal praktiseres, at administrationen vil komme til at foregå gnidningsfrit, og at lovene vil blive mødt med forståelse. Jeg tror, at den administration, der nu skal føre lovene ud i livet, vil gøre det i forståelse af det, der har været motivet og grundlaget for det udvalg, som nu har forelagt sit resultat for det høje ting.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det er med et lettelsens suk, jeg står her i dag efter 5—6 års arbejde, idet jeg har været med gennem alle årene. Jeg tror, det har været gavnligt med den revision, der har fundet sted; reglerne er blevet meget mere realitetsbetonede og tilpasset det praktiske liv, og derfor vil lovene med større sikkerhed kunne føres ud i livet.

Det ærede medlem hr. Kr. Juul hævdede, at det ikke var venstres skyld, at vi ikke havde fået en sådan lovgivning på et tidligere tidspunkt, og det er rigtigt. Det er heller ikke de konservatives skyld, ej heller de radikales o. s. v., og så kan man